A BIZOTTSÁG (EU) 2019/2237 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2019. október 1.)

a délnyugati vizeken bizonyos fajok tengerfenéki halászatában a 2020–2021-es időszakban alkalmazandó kirakodási kötelezettség részletes szabályainak meghatározásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 15. cikke (6) bekezdésére, valamint 18. cikke (1) és (3) bekezdésére,

tekintettel a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, az (EU) 2016/1139 és az (EU) 2018/973 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről, 2019. március 19-i (EU) 2019/472 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 13. cikkére,

mivel:

(1) Az 1380/2013/EU rendelet a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajokra vonatkozó kirakodási kötelezettség bevezetésével törekszik minden uniós halászati tevékenységben fokozatosan felszámolni a visszadobás gyakorlatát.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 9. cikke olyan többéves tervek elfogadásáról rendelkezik, amelyek állományvédelmi intézkedéseket írnak elő bizonyos állományoknak egy adott földrajzi területen való halászatára vonatkozóan.

(3) Az ilyen többéves tervek meghatározzák a kirakodási kötelezettség végrehajtásának részleteit, és felhatalmazhatják a Bizottságot arra, hogy e részleteket tovább pontosítsa a tagállamok által kidolgozott közös ajánlások alapján.

(4) Az Európai Parlament és a Tanács 2019. március 19-én elfogadta a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló (EU) 2019/472 rendeletet. Az említett rendelet 13. cikke felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a szóban forgó rendelet kiegészítésére annak érdekében, hogy az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a)–e) pontjában előírtak szerint, a tagállamok által kidolgozott közös ajánlások alapján meghatározza a kirakodási kötelezettség részleteit a nyugati vizekben élő valamennyi olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik.

([1]) HL L 354., 2013.12.28., 22. o.
([2]) HL L 83., 2019.3.25., 1. o.

(5) Belgium, Spanyolország, Franciaország, Hollandia és Portugália közvetlen halászati állománygazdálkodási érdekkel bír a délnyugati vizeken. Az (EU) 2016/2374 felhatalmazáson alapuló rendelet ([3]) útján a Bizottság visszadobási tervet állapított meg egyes tengerfenéken élő fajoknak a délnyugati vizeken történő halászatára vonatkozóan; az említett rendeletet a Belgium, Spanyolország, Franciaország, Hollandia és Portugália által 2018-ban benyújtott közös ajánlás nyomán hatályon kívül helyezte és felváltotta az (EU) 2018/2033 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([4]).

(6) 2019. május 31-én Belgium, Spanyolország, Franciaország, Hollandia és Portugália a délnyugati vizekkel foglalkozó tanácsadó testülettel és a nyílt tengeri állományokkal foglalkozó tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően új közös ajánlást nyújtott be a Bizottsághoz, majd 2019. augusztus 9-én módosították a közös ajánlást. Az érintett tudományos testületek szakvéleményeket adtak, amelyeket a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) áttekintett ([5]). Az érintett intézkedéseket a Bizottság a 28 tagállam és a megfigyelői státuszban az Európai Parlament részéről közreműködő képviselők alkotta halászati szakértői csoport elé terjesztette írásbeli konzultációra.

(7) Az (EU) 2018/2033 felhatalmazáson alapuló rendelet a kirakodási kötelezettség alóli mentességet biztosított a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) 8 és 9 alterületen fenékvonóhálóval kifogott norvég homár, valamint az ICES 9a körzetben a „*voracera*" nevű kisüzemi halászeszközzel kifogott nagyszemű vörösdurbincs tekintetében, mivel a meglévő tudományos adatok az adott fajokat célzó halászeszközök, a halászati gyakorlatok és az ökoszisztéma jellemzőit figyelembe véve potenciálisan magas túlélési arányokat jeleztek. Értékelésében ([6]) a HTMGB azt állapította meg, hogy a 2016–2018-ban lefolytatott legújabb kísérletek és az akkor elkészült legújabb tanulmányok a norvég homár esetében a korábbi értékelések során megfigyelt túlélési arányhoz hasonló túlélési arányokat mutatnak. A visszadobott nagyszemű vörösdurbincsok túlélési arányának alátámasztására szolgáló bizonyítékokat a tagállamok benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott, hogy a mentesség indokolt. ([7]) Ezért, mivel a körülmények nem változtak, a túlélési arányon alapuló említett mentességeket fenn kell tartani a 2020–2021-es időszakra vonatkozó, a tengerfenéki fajok délnyugati vizeken történő halászatára alkalmazandó visszadobási tervben is.

(8) Az (EU) 2018/2033 felhatalmazáson alapuló rendelet túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 8 és 9 alterületen bármilyen halászeszközzel kifogott rájaalakúak vonatkozásában addig, amíg valamennyi flottaszegmens, valamint a halászeszközök, területek és fajok minden kombinációja tekintetében benyújtásra nem kerülnek a túlélési arányokra vonatkozó részletes tudományos bizonyítékok. A HTMGB úgy véli, hogy a tagállamok által összegyűjtött vitalitási információk bizonyos mértékig jelzik a túlélési arányt ([8]), de további részletek szükségesek. A megfelelő adatok összegyűjtése érdekében folytatni kell a halászatot. A mentesség tehát megadható, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamoknak minden év május 1-jéig be kell nyújtaniuk a következőket: a) a túlélési arány növelése és a HTMGB által jelzett hiányzó adatok pótlása érdekében kidolgozott ütemterv, amelyet a HTMGB évente értékel; b) éves jelentések a túlélési arányt érintő programok előrehaladásáról és módosításáról/kiigazításáról.

(9) A rájaalakúak túlélési arányának vizsgálata során megállapítást nyert, hogy a kakukkráják (*Leucoraja naevus*) túlélési aránya sokkal alacsonyabb, mint más fajoké. Ezen túlmenően az említett faj túlélési mintázatával összefüggő tudományos ismeretek kevésbé tűnnek megbízhatónak. A tagállamok bizonyítékokat nyújtottak be a kakukkráják vitalitására és a visszadobott kakukkráják közvetlen túlélési arányára vonatkozóan. A HTMGB megvizsgálta e bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy az adatok a kakukkráják esetében változó vitalitást mutatnak, de nem tekinthetők reprezentatívnak a kereskedelmi halászati feltételek szempontjából, és nem zárják ki a nullához közeli túlélési arányt. ([9]) Ezért az ICES 8 és 9 alterületen tükörhálóval kifogott kakukkrája esetében a szóban forgó mentességet csak 2 évre indokolt engedélyezni, az ICES 8 alterületen vonóhálóval kifogott kakukkrája esetében pedig 1 évre. A folyamatban lévő tanulmányok és a magasabb túlélési arányt biztosító intézkedések eredményeit sürgősen ki kell dolgozni, és azokat a lehető leghamarabb, de az ICES 8 alterületen vonóhálóval kifogott kakukkrája esetében legkésőbb 2020. május 1-jéig, az ICES 8 és 9 alterületen tükörhálóval kifogott kakukkrája esetében pedig legkésőbb minden év május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteni értékelésre.

([3]) A Bizottság (EU) 2016/2374 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 12.) bizonyos tengerfenéki fajoknak a délnyugati vizeken folytatott halászatára vonatkozó visszadobási terv létrehozásáról (HL L 352., 2016.12.23., 33. o.).

([4]) A Bizottság (EU) 2018/2033 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. október 18.) a délnyugati vizeken bizonyos fajok tengerfenéki halászatában a 2019-2021-es időszakban alkalmazandó visszadobási terv létrehozásáról (HL L 327., 2018.12.21., 1. o.).

([5]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

([6]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

([7]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

([8]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

([9]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

(10) Az (EU) 2018/2033 felhatalmazáson alapuló rendelet a kirakodási kötelezettség alóli, az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének c) pontja szerinti *de minimis* kivételeket biztosított az ICES 8a és 8b körzetben merevítőrudas vonóhálóval és fenékvonóhálóval kifogott közönséges nyelvhalak, valamint az ICES 8a és 8b körzetben tükörhálóval és kopoltyúhálóval kifogott közönséges nyelvhalak tekintetében. A HTMB megvizsgálta az említett kivételekre vonatkozóan a tagállamok által közölt bizonyítékokat. ([10]) Megállapította, hogy a közös ajánlás megalapozott érveket tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a szelektivitás fokozása nehézségekbe ütközik, a nem szándékos fogások kezelése pedig aránytalan költségekkel jár. Ezért, mivel a körülmények nem változtak, a *de minimis* kivételeket fenn kell tartani a 2020–2021-es időszakra vonatkozó, a tengerfenéki fajok délnyugati vizeken történő halászatára alkalmazandó visszadobási tervben is.

(11) Az (EU) 2018/2033 felhatalmazáson alapuló rendelet ideiglenesen a kirakodási kötelezettség alóli, az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének c) pontja szerinti *de minimis* kivételt biztosított az ICES 8 és 9 alterületen vonóhálóval és kerítőhálóval kifogott szürke tőkehalakra vonatkozóan. A HTMGB megvizsgálta a tagállamok által az új közös ajánlásban a szóban forgó kivétel tekintetében szolgáltatott bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a szelektivitási kísérletek nem tártak fel jelenleg rendelkezésre álló, szelektívebb eszközöket. ([11]) A HTMGB megjegyezte, hogy a rendelkezésre álló információk azt mutatják, hogy jelentősen megnövekedtek a nem szándékos fogások kezelésének költségei. A tagállamok egy újabb tanulmányban elemzik az aránytalan költségeket, többek között a szürketőkehal-fogások területén. A megfelelő adatok összegyűjtése érdekében folytatni kell a halászatot. A kivétel tehát megadható, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat minden évben a lehető leghamarabb, de legkésőbb május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre.

(12) Az új közös ajánlás a túlélési arányon alapuló mentesség kiterjesztését javasolja az ICES 8 alterületen és az ICES 9a körzetben horoggal vagy horogsorral kifogott nagyszemű vörösdurbincsokra vonatkozóan az ICES 10 alterületen e fajra vonatkozóan érvényben lévő mentesség mellett. A tagállamok tudományos bizonyítékokkal szolgáltak az említett halászat keretében az ICES 8 alterületen és az ICES 9a körzetben kifogott nagyszemű vörösdurbincsok magas túlélési arányának alátámasztására. Az ICES 8 alterületen és az ICES 9a körzetben fennálló túlélési arányokra vonatkozó további bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott, hogy az alkalmazott módszer korlátai – különösen a rövid ellenőrzési időszakot illetően – valószínűleg a túlélési arány túlbecsüléséhez vezetnek. ([12]) További vizsgálatokra van szükség ahhoz, hogy megbízható túlélési becslések álljanak rendelkezésre. A mentesség tehát megadható, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamoknak minden év május 1-jéig be kell nyújtaniuk a következőket: a) a HTMGB éves jelentései a túlélési arányt érintő programok előrehaladásáról és módosításáról/kiigazításáról, amelyeket a HTMGB évente értékel.

(13) Az (EU) 2018/2033 felhatalmazáson alapuló rendelet *de minimis* kivételt biztosított az ICES 10 alterületen horoggal és horogsorral kifogott nyálkásfejű halakra vonatkozóan. A HTMGB megvizsgálta a tagállamok által benyújtott bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a benyújtott információk olyan megindokolt érveket tartalmaztak, amelyek igazolják, hogy a szelektivitás további javítása nehézségekbe ütközik vagy a nem szándékos fogások kezeléséhez kapcsolódó aránytalan költségekkel jár. ([13]) Mivel a körülmények nem változtak, indokolt belefoglalni ezeket a *de minimis* kivételeket a 2020–2021-es időszakra vonatkozó új visszadobási tervbe.

(14) Az új közös ajánlás *de minimis* kivételeket javasol az alábbiak tekintetében:

– az ICES 8 és 9 alterületen vonóhálóval és kerítőhálóval kifogott fattyúmakrélák,

– az ICES 8 és 9 alterületen, valamint a Kelet-közép-atlanti Halászati Bizottság (CECAF) 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 övezetben kopoltyúhálóval kifogott fattyúmakrélák,

– az ICES 8 és 9 alterületen vonóhálóval és kerítőhálóval kifogott makrélák,

– az ICES 8 és 9 alterületen, valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 övezetben kopoltyúhálóval kifogott makrélák,

– az ICES 8 és 9 alterületen vonóhálóval és kerítőhálóval kifogott szárnyas rombuszhalak,

– az ICES 8 és 9 alterületen kopoltyúhálóval kifogott szárnyas rombuszhalak,

– az ICES 8 és 9 alterületen vonóhálóval és kerítőhálóval kifogott sima lepényhalak,

– az ICES 8 és 9 alterületen kopoltyúhálóval kifogott sima lepényhalak,

([10]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([11]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([12]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([13]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

– az ICES 8 és 9 alterületen vonóhálóval és kerítőhálóval kifogott ördöghalfélék,

– az ICES 8 és 9 alterületen kopoltyúhálóval kifogott ördöghalfélék,

– az ICES 8 alterületen vonóhálóval és kerítőhálóval kifogott vékonybajszú tőkehalak,

– az ICES 8 alterületen kopoltyúhálóval kifogott vékonybajszú tőkehalak,

– az ICES 8 és 9 alterületen vonóhálóval és kerítőhálóval kifogott sávos tőkehalak,

– az ICES 8 és 9 alterületen kopoltyúhálóval kifogott sávos tőkehalak.

(15) A HTMGB megvizsgálta az ICES 8 és 9 alterületen vonóhálóval és kerítőhálóval kifogott fattyúmakrélákra és makrélákra vonatkozó új *de minimis* kivételekkel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a vonatkozó vizsgálatokból nem állapítható meg, hogy van lehetőség a járulékos fogások csökkentésére. ([14]) A HTMGB megjegyezte, hogy a tagállamok további munkák elvégzését tervezik az aránytalan kezelési költségeken alapuló kivételek alátámasztása érdekében. Tekintettel arra, hogy a szelektivitás nehezen valósítható meg, a szóban forgó halászatra vonatkozó kivétel egy évre megadható, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételeket ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(16) A HTMGB megvizsgálta az ICES 8 és 9 alterületen vonóhálóval és kerítőhálóval kifogott szárnyas rombuszhalakra, sima lepényhalakra, ördöghalfélékre, vékonybajszú tőkehalakra és sávos tőkehalakra vonatkozó új *de minimis* kivételekkel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy az aránytalan kezelési költségek tárgyában kidolgozás alatt álló spanyol tanulmány további bizonyítékokkal szolgálhat az ördöghalfélékre és a szárnyas rombuszhalra vonatkozó kivétel alátámasztására. ([15]) A HTMGB megjegyezte, hogy a tagállamoknak kötelezettséget kell vállalniuk arra, hogy további erőfeszítéseket tesznek a vékonybajszú tőkehalra és a sávos tőkehalra vonatkozó kivételek alátámasztására. Tekintettel arra, hogy a szelektivitás nehezen valósítható meg, a kivételek egy évre megadhatók, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételeket ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(17) A HTMGB megvizsgálta az ICES 8 és 9 alterületen, valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 övezetben kopoltyúhálóval kifogott fattyúmakrélákra és makrélákra vonatkozó új *de minimis* kivételekkel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy tekintettel a szóban forgó halászatok jellegére, a szelektivitás javítása terén fennálló nehézségekkel kapcsolatos információk hitelesek. ([16]) A HTMGB megjegyezte, hogy a spanyol kopoltyúhálós halászat aránytalan költségeiről szóló tanulmány még kidolgozás alatt van, és értékelésére majd az elkészültekor nyílik lehetőség. Tekintettel arra, hogy a szelektivitás nehezen valósítható meg, a szóban forgó halászat tekintetében a mentességek egy évre megadhatók, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az említett mentességeket alátámasztó indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételeket ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(18) A HTMGB megvizsgálta az ICES 8 és 9 alterületen kopoltyúhálóval kifogott szárnyas rombuszhalakra, sima lepényhalakra, ördöghalfélékre, vékonybajszú tőkehalakra és sávos tőkehalakra vonatkozó új *de minimis* kivételekkel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a szóban forgó halászatokban a szelektivitás fokozásából eredő esetleges piaci veszteségek potenciális mértékének számszerűsítésére nem került sor, és nem világos, hogy az egyes halászatok esetében mekkora eltéréseket mutatna az említett potenciális mérték. ([17]) A HTMGB megjegyezte, hogy a tagállamoknak konkrét információkkal kell szolgálniuk minden egyes érintett kopoltyúhálós halászat vonatkozásában. Tekintettel arra, hogy a szelektivitás nehezen valósítható meg, a szóban forgó mentességek egy évre megadhatók, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételeket ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

([14]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([15]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([16]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([17]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

(19) A teljes kifogható mennyiségek (TAC) meghatározásához használt, a visszadobott halak arányára vonatkozó becslések megbízhatósága érdekében olyan esetekben, amikor a *de minimis* kivétel adathiány miatt extrapolált adatokon és részleges flottainformációkon alapul, a tagállamoknak pontos és ellenőrizhető, az említett kivétel által érintett teljes flottára vonatkozó adatokat kell benyújtaniuk.

(20) Az új közös ajánlásban javasolt intézkedések összhangban vannak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4) bekezdésével, 15. cikke (5) bekezdésének c) pontjával és 18. cikkének (3) bekezdésével, így belefoglalhatók e rendeletbe.

(21) Az 1380/2013/EU rendelet 18. cikke értelmében a Bizottság figyelembe vette mind a HTMGB értékelését, mind annak szükségességét, hogy a tagállamok biztosítsák a kirakodási kötelezettség teljeskörű végrehajtását. Több esetben a HTMGB által tett észrevételek kezelése érdekében folytatni kell a halászati tevékenységet és az adatgyűjtést. Ezekben az esetekben helyénvaló a halászati gazdálkodás pragmatikus és elővigyázatos megközelítését követni ideiglenes mentességek, illetve kivételek engedélyezése révén. Az ilyen mentességek, illetve kivételek megadásának elutasítása megakadályozná azon adatok összegyűjtését, amelyek a kirakodási kötelezettség maradéktalan végrehajtása céljából alapvető fontosságúak a visszadobások megfelelő és megalapozott kezeléséhez.

(22) Az (EU) 2018/2033 felhatalmazáson alapuló rendeletet következésképpen hatályon kívül kell helyezni és egy új rendelettel kell felváltani.

(23) mivel az e rendeletben előírt intézkedések közvetlenül érintik az uniós hajók halászati idényéhez kapcsolódó gazdasági tevékenységeket és a halászati idény tervezését, e rendeletnek a kihirdetése után indokolt azonnal hatályba lépnie. A rendeletet 2020. január 1-jétől indokolt alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A kirakodási kötelezettség végrehajtása

Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség a 2020–2021-es időszakban e rendeletnek megfelelően alkalmazandó az ICES 8, 9 és 10 alterületen, valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 övezetben folytatott tengerfeneki halászatban.

2. cikk

Fogalommeghatározások

„*Voracera*": helyi tervezésű és építésű, gépesített horogsor, melyet a Spanyolország déli részén, az ICES 9a körzetben nagyszemű vörösdurbincsra halászó kisüzemi halászflotta használ.

3. cikk

A norvég homárra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, a kirakodási kötelezettség alóli, azon fajokra vonatkozó mentesség, amelyek esetében a tudományos bizonyítékok magas túlélési arányokat jeleznek, alkalmazandó az ICES 8 és 9 alterületen fenékvonóhálóval (halászeszközkódok ([18]): OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, TBB, OT, PT és TX) kifogott norvég homárok (*Nephrops norvegicus*) tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott norvég homárok visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni a fogás helye szerinti területen.

([18]) Az e rendeletben alkalmazott halászeszközkódok a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 404/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet XI. mellékletében szereplő kódoknak felelnek meg. Azon hajók esetében, amelyek teljes hosszúsága 10 méternél kisebb, az e táblázatban használt halászeszközkódok a FAO halászeszköz-osztályozási kódjainak felelnek meg.

4. cikk

A rájaalakúakra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, a kirakodási kötelezettség alóli, azon fajokra vonatkozó mentesség, melyek esetében a tudományos bizonyítékok magas túlélési arányokat jeleznek, alkalmazandó az ICES 8 és 9 alterületen bármilyen halászeszközzel kifogott rájaalakúak (*Rajiformes*) tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a rájaalakúak visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni.

(3) A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok minden évben a lehető leghamarabb, de legkésőbb május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be az (1) bekezdésben meghatározott mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság minden év július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat.

(4) Az (1) bekezdésben említett mentességet a kakukkrájára a következők szerint kell alkalmazni:

– az ICES 8 és 9 alterületen tükörhálóval kifogott egyedek esetében 2021. december 31-ig. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok minden évben a lehető leghamarabb, de legkésőbb május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be a tükörhálóval kifogott kakukkrájára vonatkozó mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság minden év július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat;

– az ICES 8 alterületen vonóhálóval kifogott egyedek esetében csak 2020. december 31-ig. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be a fenékvonóhálóval kifogott kakukkrájára vonatkozó mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság 2020. július 31-ig értékeli ezeket a tudományos információkat.

5. cikk

A nagyszemű vörösdurbincsra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, a kirakodási kötelezettség alóli, azon fajokra vonatkozó mentesség, melyek esetében a tudományos bizonyítékok magas túlélési arányokat jeleznek, alkalmazandó az ICES 9a körzetben *voracera* kisüzemi halászeszközzel kifogott nagyszemű vörösdurbincsok (*Pagellus bogaraveo*), valamint az ICES 8 és 10 alterületen, továbbá az ICES 9a körzetben horoggal vagy horogsorral (halászeszközkódok: LHP, LHM, LLS és LLD) kifogott nagyszemű vörösdurbincsok (*Pagellus bogaraveo*) tekintetében.

(2) A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok minden évben a lehető leghamarabb, de legkésőbb május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be az ICES 8 és 10 alterületen, valamint az ICES 9a körzetben horoggal vagy horogsorral kifogott nagyszemű vörösdurbincsokra vonatkozóan az (1) bekezdésben meghatározott mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság minden év július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat.

(3) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott nagyszemű vörösdurbincsok visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni.

6. cikk

De minimis kivételek

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a következő mennyiségek dobhatók vissza az említett rendelet 15. cikke (5) bekezdésének c) pontja alapján:

a) a szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*) esetében a vonóhálót és kerítőhálót (halászeszközkódok: OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX és SV) használó hajók által az ICES 8 és 9 alterületen e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-a;

A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok minden évben a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be a szóban forgó kivétel alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság minden év július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat;

b) a közönséges nyelvhal (*Solea solea*) esetében a merevítőrudas vonóhálót és fenékvonóhálót (halászeszközkódok: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT és TX) használó hajók által az ICES 8a és 8b körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-a;

c) a közönséges nyelvhal (*Solea solea*) esetében a tükörhálót és kopoltyúhálót (halászeszközkódok: GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR és GEN) használó hajók által az ICES 8a és 8b körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-a;

d) a nyálkásfejű halak (*Beryx spp.*) esetében a horgot és horogsort (halászeszközkódok: LHP, LHM, LLS és LLD) használó hajók által az ICES 10 alterületen e fajokból ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-a;

e) a fattyúmakrélák *(Trachurus spp.)* esetében a merevítőrudas vonóhálót, fenékvonóhálót és kerítőhálót (halászeszközkódok: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX és SV) használó hajók által az ICES 8 és 9 alterületen a fattyúmakrélákból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-a 2020-ban;

f) a fattyúmakrélák *(Trachurus spp.)* esetében a kopoltyúhálót (halászeszközkódok: GNS, GND, GNC, GTR és GTN) használó hajók által az ICES 8, 9 és 10 alterületen, valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 körzetben a fattyúmakrélákból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-a 2020-ban;

g) a makréla (*Scomber scombrus*) esetében a merevítőrudas vonóhálót, fenékvonóhálót és kerítőhálót (halászeszközkódok: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX és SV) használó hajók által az ICES 8 és 9 alterületen e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-a 2020-ban;

h) a makréla (*Scomber scombrus*) esetében a kopoltyúhálót (halászeszközkódok: GNS, GND, GNC, GTR és GTN) használó hajók által az ICES 8 és 9 alterületen, valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 övezetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-a 2020-ban;

i) a szárnyas rombuszhal (*Lepidorhombus spp.*) esetében a merevítőrudas vonóhálót, fenékvonóhálót és kerítőhálót (halászeszközkódok: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX és SV) használó hajók által az ICES 8 és 9 alterületen a szárnyas rombuszhalból ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-a 2020-ban;

j) a szárnyas rombuszhal (*Lepidorhombus spp.*) esetében a kopoltyúhálót (halászeszközkódok: GNS, GND, GNC, GTR és GTN) használó hajók által az ICES 8 és 9 alterületen a szárnyas rombuszhalból ejtett összes éves fogás legfeljebb 4 %-a 2020-ban;

k) a sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*) esetében a merevítőrudas vonóhálót, fenékvonóhálót és kerítőhálót (halászeszközkódok: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX és SV) használó hajók által az ICES 8 és 9 alterületen e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-a 2020-ban;

l) a sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*) esetében a kopoltyúhálót (halászeszközkódok: GNS, GND, GNC, GTR és GTN) használó hajók által az ICES 8 és 9 alterületen e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-a 2020-ban;

m) az ördöghalfélék (*Lophiidae*) esetében a merevítőrudas vonóhálót, fenékvonóhálót és kerítőhálót (halászeszközkódok: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX és SV) használó hajók által az ICES 8 és 9 alterületen az ördöghalfélékből ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-a 2020-ban;

n) az ördöghalfélék (*Lophiidae*) esetében a kopoltyúhálót (halászeszközkódok: GNS, GND, GNC, GTR és GTN) használó hajók által az ICES 8 és 9 alterületen az ördöghalfélékből ejtett összes éves fogás legfeljebb 4 %-a 2020-ban;

o) a vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) esetében a merevítőrudas vonóhálót, fenékvonóhálót és kerítőhálót (halászeszközkódok: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX és SV) használó hajók által az ICES 8 alterületen e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-a 2020-ban;

p) a vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) esetében a kopoltyúhálót (halászeszközkódok: GNS, GND, GNC, GTR és GTN) használó hajók által az ICES 8 alterületen e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 4 %-a 2020-ban;

q) a sávos tőkehal (*Pollachius pollachius*) esetében a merevítőrudas vonóhálót, fenékvonóhálót és kerítőhálót (halászeszközkódok: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX és SV) használó hajók által az ICES 8 és 9 alterületen e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-a 2020-ban;

r) a sávos tőkehal (*Pollachius pollachius*) esetében a kopoltyúhálót (halászeszközkódok: GNS, GND, GNC, GTR és GTN) használó hajók által az ICES 8 és 9 alterületen e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 2 %-a 2020-ban.

(2) Az (1) bekezdés e)–r) pontjában meghatározott *de minimis* kivételek ideiglenesen, 2020. december 31-ig alkalmazandók. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be a szóban forgó kivételek alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság 2020. július 31-ig értékeli ezeket a tudományos információkat.

7. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2018/2033 felhatalmazáson alapuló rendelet hatályát veszti.

8. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. január 1-jétől 2021. december 31-ig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. oktber 1-jén.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER